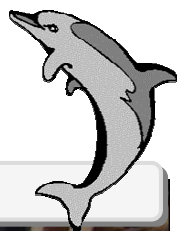

December 2013

104

DELFINÁRIUM

Časopis 3. oddielu skautov v Košiciach

Vyzvedači

Skautský týždeň v Taizé

Čaute. Stretli sme sa o 13:00 na tradičnom mieste pred Urbanovou vežou. Počasie bolo akurát, ani zima, ani teplo ☺. Táto akcia bola mega, ultra, bomba špeciálna, pretože na nej bol aj 2. oddiel Hobitov (z Prešova).

Ako prvé sme si vysvetlili organizačné pokyny a medzitým pribehli oneskorenci. Nebudem ich menovať (Janyka, Tomáš, Dano) ☺. Náš hlavný stan bol v miestnosti, ktorá vyzerala ako atómový bunker. V hlavnom stane bola Adka. Bola dobrá organizátorka stráži, pretože každý bol tam, kde mal byť a každý tam bol tak dlho, ako mal byť. V útoku bol niekto viac efektívny ako niekto iný, a tak sme si to kompenzovali.

Podľa mňa najlepšie strážené územie mali Jastraby. A najlepšie urobené otázky (ako zrozumiteľnosťou, vedeli ste, čo máte hľadať a boli jasne napísané) mali Medvede.

Môj najlepší zážitok bol... hmmm... boli to celí Vyzvedači ☺. Po skončení hry sme išli na Moyzesovu, kde sa konalo vyhodnotenie. Kto chcel, mohol sa hádať, ale nám sa to nejako nechcelo. Keď vám hrozí, že ak sa pôjdete hádať a nebudete mať pravdu, strhnú vám 16 bodov, tak radšej si neuznáte otázku ☺. Táto akcia bola super a určite sa na nej zúčastníť aj na ďalší rok.

Výsledky: 1. Medvede, 2. Jastraby, 3. Jelene, 4. Bobry.

Skautský týždeň v Taizé

27.7. - 3.8.2013

Padre

prichádzajú (cca 200 000 ročne). Asi najznámejšie sú spevy z Taizee (nájdete napríklad na youtube), ktoré sú spievané v rôznych jazykoch, poväčšine po francúzsky, ale aj po rusky, slovensky, nemecky...

Nepredpokladám, že vám niečo hovorí dedinka Taizee, ale je to maličká dedinka (možno 3x menšia ako Bajerovce), ktorá je posledné desaťročia známa tým, že v roku 1940 tam Roger Schutz (alebo jednoducho brat Roger) založil mužskú ekumenickú rehoľnú komunitu. To znamená, že sú to mnísi z viacerých Cirkví (katolíci, evanjelici a rôzne cirkvi reformovaného typu), ktorí sa pravidelne modlia, meditujú, spievajú, starajú sa a venujú pútnikom, ktorí tam

No dobre, a ako sme sa tam dostali a čo sme tam robili. Už niekoľko rokov organizuje ICCS (International Catholic Conference of scouting) skautský týždeň v Taizee. To znamená že počas leta, keď tam sú obyčajne turnusy návštevníkov, tak jeden týždeň sa tam stretávajú aj skauti, ktorí majú sčasti odlišný program.

Zo Slovenska za skautov sme tam boli piati, z Košíc Majka a ja + Raper, Julka a Maša z Kežmarku (Maša prechodne z Prahy, kde študuje). Už

cesta bola zaujímavá. Stretnúť sme sa mali v Prahe a odtiaľ poľskou cestovkou priamo do Taizé. Keby bolo niečo lacnejšie a pohodlnejšie, asi by sme Pelegrinusom (to bola ta cestovka) nešli. Pôvodne sme mali odchádzať o polnoci z Prahy, pani z cestovky medzi rečou spomenula, že autobus môže prísť vlastne medzi desiatou a polnocou. Nakoniec sme došli na stanicu o pol jedenástej a o 10 minút došiel poľský bus.

Taizé nás privítalo upršané, no nakoniec to bol jediný daždivý deň. Postavili sme si stany a postupne prišli aj ostatní skauti. Dokopy asi 36 skautov, všetkých hostí v Taizé v tomto týždni bolo asi 2700. Skauti boli prevažne z Francúzska, potom z Nemecka, Talianska, 2 skautky z Čiech, Egyptania... Čo sa programu týka, tak za deň boli 3x modlitby, ráno, naobed a večer, stále s Taizé spevom. Pri vydávaní večere sme

mali službu stále my skauti, páčilo by sa vám to. Za cca 25 minút vydávania večere sme obslúžili cca 2700 ľudí ?, išlo to ako na bežiacom páse. V podstate ak ste išli na večeru, išli ste do jedného z asi 8 radov, kde vám najprv jeden skaut opečiatkoval lístok, ďalší podal tácku aj s príborom a miskou, ďalší dvaja vám dali večeru, ovocie... Poobede sme mali väčšinou program s ostatnými skautmi, no zhodli sme sa, že až na zopár aktivít nás už veľmi nebaví hrať stále nejaké skautské hry a podobne. Chýbalo nám viacej voľného času, čo sme vyriešili tak, že sme urobili československú výpravu do neďalekého mestečka Cluny so známym kláštorom a peknými záhradami.

A spomeniem ešte jednu perfektnú vec, ktorá sa nám páčila. Trochu ďalej za obytnou časťou pre návštevníkov bol malý lesík s cestičkami a menšie jazero. A v celej tejto oblasti sa muselo dodržiavať Silencio, teda byť ticho. To bolo úplne super. Boli tam dokonca aj ľudia, ktorí to kontrolovali a ak ste rozprávali, odprevadili vás von. Niečo také by sme mohli zaviesť aj na táboroch, aspoň vodcovia a radcovia by mohli mať chvíľu počas dňa pokoj ☺.

Nespomenul som tu ešte množstvo vecí, ako sme mali (skauti) súkromné stretnutie s bratom Aloisom, ako sme si robili srandu z Francúzov, ako sme (podobne ako na Jamboree 2007) už druhý deň nehladovali, pretože sme prišli na systém vydávania jedla a množstvo iných užitočných vecí... Ale ak máte záujem, porozprávame vám to osobne, alebo ešte lepšie aj s fotkami na nejakej roverskej klubovňovej akcii.

Začiatkom septembra sa časť z roverskej družiny Havranov vybrala (konečne) do Rakovca. eMeF sa mi smial, že už tri roky hovorím, že pôjdem...

Pre niektorých to bola prvá návšteva Rakovca, niektorí tam boli prvýkrát na tábore v 2008 a niektorí v 2004. Pre mňa osobne je to najkrajšie táborové miesto, na akom som kedy bol. Rakovec je jedna zastávka vlakom pred Mlynkami smerom na Červenú skalú. Mlynky, Dedinky s Palcmanskou mašou sú štartom do Slovenského raja z južnej strany. Z vlakovej zastávky Rakovec sa ide polhodinku južne miernym stúpaním a na pravej strane je táborová lúka. Most, ktorý sme stavali v 2004 a potom opravovali v 2008, ešte stále stojí. Posledné roky tam chodia táboriť skauti zo 75. zboru zo Spišskej Novej Vsi.

Samozrejme, chceli sme stihnúť západ Slnka zo sľubovej skaly. No pod sľubovou skalou už

celkom vyrástli stromčeky, takže výhľad je obmedzený. No dá sa ísť vyššie a tam je to perfektné.

Pri zapadajúcom slnku sme urobili ešte množstvo fotiek, zahrali na gitare a spustili sa do doliny na večeru, ku ohňu a do spacákov. Na druhý deň sme vstali neskôr, ako

sme plánovali, no nemali sme až taký pevný plán, aby to vadilo ☺. Naraňajkovali sme sa a zahádzali si frisbee, zbalili veci a vydali sa na pochod. Prešli sme cez kopec a po hrebeni ku Palcmanskej maši, cestou bol krásny výhľad na Tatry. Celkom hladní sme si dali obed a potom sme nakoniec ostali pri Maši. Veľmi tiché a pokojné to tam bolo, žiadni turisti, takže parádny oddych. Ondro so Svišťom sa aj vybrali do miestnych potravín, no takmer nič tam už nemali, teda chlieb žiadny, rožky od predvčera... Normálne sme rozmýšľali, či budeme mať čo jesť na večeru a ďalší deň... Ku večeru sme sadli na vlak a zviezli sa do Rakovca, kde sme sa opäť utáborili a na ďalší deň šli spať do Košíc.

Inak, Rakovec je perfektné miesto na bojový výcvik alebo družinovú prespávačku a perfektný terén na bojovky a stavbu družinových miest.

Ako ste si všimli, nebolo to nejaké brutálne náročné roverské podujatie, ale to ani nebolo cieľom. Príroda v Rakovci (okrem toho, že je tam obyčajne dosť chladno) je krásna a ak tam idete mimo letných prázdnin, ako sme to urobili my, tak je to veľmi pokojný kraj bez ruchu a hluku z krčiem a diskotiek. Nabudúce sa už ale vyberieme aj do Slovenského raja ☺.

Ahojte.

Táto rubrika Vám ukáže, čo je nové v šoubiznise s IT ☺.

Takže poďme k veci. Na trh prišiel mobil spojený s 2 zariadeniami. So smartfonom a s čítačkou (po pravde s E-ink displejom).

Všeobecné :

Ruský YotaPhone, ktorý je zaujímavý dvojicou displejov na prednej a zadnej strane, sa po viac ako roku dostal do predaja. Spoločnosť, ktorá stojí za jeho vývojom, prezradila dnes na tlačovej konferencii v Moskve začatie predaja v Rusku a Európe, pričom potvrdená bola aj cenovka 499 EUR, čo je v súlade s predchádzajúcimi správami. Smartfón je v prvej vlne dostupný pre fanúšikov v Rusku, Rakúsku, Francúzsku, Španielsku a Nemecku.

Pod kapotou:

YotaPhone je okrem klasického 4,3" LCD displeja s rozlíšením 1280x720 bodov vybavený aj rovnako veľkým 200dpi E Ink zobrazovacím panelom na zadnej strane. Srdcom celého zariadenia je dvojjadrový procesor s

taktom 1,7 GHz a 2 GB operačnej pamäte RAM. Nechýba ani 32 GB vnútornej pamäte, 1800 mAh batéria a 12 Mpix fotoaparát vrátane prednej 720 p kamery. Telo zariadenia dosiahlo hrúbku 10 mm a hmotnosť sa zastavila na hodnote 140 g.

3. oddiel hodnotí:

- + Čítačka + smartfone v jednom
- + Tenkosť
- + Hmotnosť
- + Výnimočnosť
- Cena

Vznik zboru

História nášho zboru sa začala písať v novembri roku 2001. Vtedy na sídlisko Sekčov prišiel hyperaktívny skautský brat Fabo, ktorý si hneď vyhlíadol najväčšieho aktivistu na sídlisku - Kahiho a už neváhali ani sekundu. Spoločne pozbierali pár nadšencov a začali do nich hustiť základné informácie o

skautingu. Oficiálny vznik zboru pripadol na dátum 7. 1. 2002, keď sa konala ustanovujúca schôdza. V súčasnosti máme registrovaných 101 členov a fungujeme v 4 oddieloch: 1. oddiel víčat ZOO, 2. oddiel Hobitov, 3. oddiel skautiek sv. Jany z Arcu a 1. oddiel Roverov.

Náš oddiel

Oficiálny vznik hobotieho oddielu sa datuje do roku 2003. Jeho zakladateľom je veľký brat Tvrďas. Po príchode z Kežmarku, plný energie a entuziazmu dostal nápad a rozdelil dosiaľ existujúci oddiel vlčiat na dievčenskú a chlapčenskú časť. Nápad to síce bol skvelý, ale pre

chalanov nebolo radcov. Tvrďas sa už-už chystal zobrať 23-člennú družinu, keď sa zrazu na skautskej radcovej scéne objavili traja radcovia, ktorí zachránili náš mladý oddiel. Nasledoval rok so symbolickým rámcom Hobit (odkiaľ aj pochádza náš názov). Tak sa zmenil vodca (Hed) a aj radcovia a nabehol Pán prsteňov. Časom sa z vlčiat stali skauti, a tak sa náš oddiel zmenil na vlčiacko-skautský. Ďalší nový vodca Bubu so svojou oddielovou radou rozbehli roky v znamení Zaklínača, Hľadania svätého Grálu, Kráľa Artuša a Starovekého Grécka. Posledným dvom už velil vodca Kikju. Po ňom prebral žezlo vodcovania brat Alf a rok v znamení Warcraftu. Deväť rokov nám ukázalo dosť a tak sme stavili na klasiku a zase mali symbolický rámec Hobit. A to sme už v prítomnosti, oddiel žije Westernom a vedie ho Filip.

Aktuálne

Ako som už napísal, v dnešných časoch máme symbolický rámec Western. Počet členov je okolo 35. Fungujeme v troch družinách, dvoch vlčiackych a jednej skautskej. Plus sú radcovia v dvoch „roverských“ strestkách kde naberajú motiváciu a silu

viest družiny. Pomaly sa transformujeme na čisto skautský oddiel, no je to proces dlhý a neľahký. Celý oddiel sa stretáva raz za mesiac na tematickej oddielovke do blízkeho či ďalekého okolia. Okrem rôznych výletov, prespávačiek v klubke, stanovačiek a chatovačiek sa zúčastňuje náš oddiel každý rok na zborovom tábore, ktorý sa snažíme mať stále na inom mieste. Až posledné leto sme sa rozhodli pre náš vlastný oddielový tábor a musíme skonštatovať, že to bolo perfektné. Dokonalé miesto nad dedinkou Milpoš v Čergove nás presunulo o 700 rokov dozadu do čias Marca Pola a dalo nám krásne zážitky. Určite si to chceme zopakovať.

Pikošky

Bývalá oddielová rada rozbehla dlhodobý projekt ping-pong turnajov ktorý zožal veľký úspech. Každý člen mal vytvorenú identitu nejakého známeho tenisového hráča a pod jeho menom sa zúčastňoval na rôznych prestížnych zápasoch. Nadšenie hráčov a super organizácia spravila z týchto turnajov krásne prežitý čas.

Po rokoch sme nadviazali na túto polozabudnutú tradíciu a rozbehli kalčetové turnaje. Na rovnakom princípe súperíme o najlepšie miesta v rebríčku. Atmosféra zo zápasov je jedinečná, to sa ani nedá opísať. Musím len podotknúť, že som sa až doteraz držal na 1. mieste, no pre absenciu na poslednom turnaji som prepadol ☺.

Už spomínané kalčeto je novika nášho oddielu, zakúpené pred letom tohto roku, no zažilo toho už dosť. Napríklad sme ho dotrepali na tábor. A to bolo niečo, niešť ho 45 minút po lese na rukách na táborisko.

Nášmu oddielu sa už piatykrát podarilo dosiahnuť ocenenie Kvalitný oddiel.

Máme tiež vlastnú pieseň Hobití song, no ten upadol do zabudnutia zrejme kvôli klesajúcej úrovni spevu v oddiele. No naša hra – Hobitia hádzaná je stále živá, niekedy až príliš, keďže ide o šport s minimom pravidiel. Hra len pre drsných, silných a bosých Hobitov. A oddielový film je Pár paŕmenů.

More, rieky a akvárium

Čau, Delfín!

Slobodné východoslovenské vody zažili za posledné obdobie mnoho zmien, a aby si nebol z toho somár, ale opäť Delfín, tak mám tu pre teba nejaký nadhľad a pohľad na tretí oddiel.

Nový domov

Po 4 mesiacoch opúšťame SK3 a plynule sme preplávali na Jesennú. Je verejným tajomstvom, že za posledných 6 mesiacov sťahovania sa, vznikol tomu úmerný chaos. Snahy nájsť zvyšky oddielovej kancelárie, knihovničky a iných sránd stroskotali sťa Concordia. Teraz sa však už začína nová epocha skautovania na Jesennej. Takže ďakujeme všetkým skautom, ktorí pomáhajú urobiť klubovňu krajším a lepším miestom. Časom tam dáme závesy, musíme popratať hrnčeky, pripevniť nástenky a plátno... Prosto náš nový prístav bude presne taký, aký ho spravíme, takže áno, aj vysávať treba.

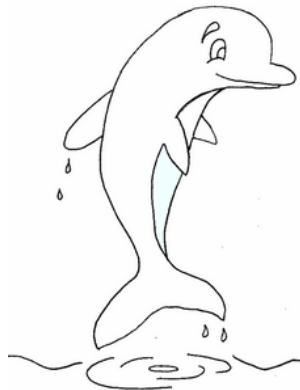
Okysličená voda a mútna voda

Od skončenia tábora sa k nám pripojilo viacero Delfínov. Zmena radcov a príchod nováčikov rozprúdili miestne vody. Avšak v našich vodách sa začína zjavovať aj mútna voda. Totiž vyskytol sa jav, ktorý by ste mali z oddielu čím skôr odstrániť. Narážam na správanie najmä u starších členov. Prosím, pochopte, že družina nie je útvar, ktorý musí dosahovať čo

najlepšie výsledky v hrách. Teda ak máte členov, ktorí sú mladší alebo majú iné zručnosti, ktoré možno prehliadate, a myslíte si, že kvôli nim niečo prehráte/nedosiahnete, tak to nie je dôvod, aby ste ich za to nejako odsudzovali. Očakáva sa od vás starších (a najmä tých so

sľubom), že im práve naopak pomôžete zapadnúť do partie. Naučte sa prehrávať a vyhrávať ako družina. Družina, ktorá nevie prijať neúspech, je slabá. Neúspech nie je dôvodom, aby sa starší členovia považovali za tých šikovných a vinu presunuli na mladších. Takže, drahé Delfíny, vyvarujte sa toho, lebo z Vás budú vodné príšery.

Neviditeľné morské prúdy

Opäť prejdeme na tú príjemnejšiu tému. Možno ste si všimli, že svojím spôsobom sa veci v oddiele začali inak vyvíjať. Už na tábore bol iný program a postupne je snaha opäť spraviť z družín skautské družiny. Okrem zmeny vo vnútri nášho vodstva však k nám doplávala aj ďalšia zmena. Na tohtoročných Vyzvedačoch sa zúčastnil aj 2. oddiel Hobbitov z Prešova. Totiž ak táto spolupráca bude pokračovať, tak bude to skvelé a prinesie to veľa osuhu pre oba oddiely.

Pohľad z vesmíru

Tak teda, ako vyzerá oddiel keď sa naň pozrieme z výšky? Prechádza veľkými zmenami, ktoré niekedy spôsobujú veľa námahy a práce (ako napríklad klubovňa, noví radcovia). Ale stojí to za to a ako vidíme, tak oddielu sa darí a tvoria sa v ňom skvelé partie. Takže hor sa, Delfíny, na skautské cesty!

S pozdravom Unterwassermann

Moje tri vrcholy

V časech, keď ešte neboli odborky a výzvy, sme si z toho nič nerobili a na kopce sme sa štvrali z čirej radosti. Týmto článkom chcem povzbudiť všetkých tých, ktorí chcú chodiť do hôr - dúfam, že spriaznené duše nájdete v našom zborovom turistickom krúžku, ktorý vedú Ondro a Emef. A odborky a výzvy by mali z tých kopcov vypadnúť ako vedľajší produkt.

Dolomity (v roku 1999)

V čase, keď som bol ako študent aktívny vo vedení Trojky, sme z času na čas zorganizovali nejaké tie letné puťáky. Azda najviac zážitkov som mal z Dolomitov, konkrétne Di Brenta. Fred, Mirek a ja sme sadli na študentský bus do Trenta, odtiaľ na miestny spoj do mestečka Madonna di Campiglio a odtiaľ sme urobili dva trojdňové výstupy do hôr. Schémou boli podobné - prvý deň výstup na chatu (lanovkou by sme boli skôr, ale financie chýbali), druhý deň hrebeňovka a výstup na nejaké vrcholy a tretí zostup do Madonny. Spali sme na horských chatách, super luxus za prijateľnú cenu, no hlavne sme chodili a čumeli, aké krásy vie príroda vytvoriť. No a to by sme neboli slovenskí turisti, keby sme len tak, bez špeciálneho výstroja, nevybehli na najvyšší vrchol - Cima Tosa

(3173 m.n.m). S malou dušičkou a náhlením, lebo nás pri chate pod tou horou českí turisti vystrašili, že sa na ňu ide 4 hodiny a že treba vyraziť ráno a nie napoludnie. Fakt je ten, že sme tam vybehli, poguľovali sa na ľadovci, zbehli sme dolu a ešte sme pri dobehli tých Čechov. Toto sa mi vrylo do pamäti - pri najvyššom vrchole, na akom som kedy stál.

Nízke Tatry (1995)

Tento puťák sme odštartovali na chate v Slovenskom raji, odkiaľ sme vyrazili na Kráľovu hoľu. Nabalení sme blúdili a až po zotmení sme došli hore - a tam kopec turistov po verandách a chodbách chaty pri vysielaci, pre nás miesta nebolo. No súčasťou vysielaca bola aj vojenská posádka, tak sme zelených poprosili, či by sa u nich nedalo prespať. Napriek predpisom to povolili, to bola paráda, toto asi nikdy viac nezažijem. Potom sme pokračovali hrebeňovkou s prestávkou v Helpe, kam sme zbehli po potraviny. Šli sme cez Čertovicu, Ďumbier a Chopok do Jasnej. Pozreli sme si Liptovskú Maru a puťák sme zakončili prechodom cez Slovenský raj (s prespatím na Klauzoch a kúpaním sa v Palcmanskej Maši).

Malá Fatra (1996)

Na tento puťák si pamätám len ako na jedno ťažké chodenie. Bol som vtedy trochu chorý a to mi napokon zabránilo ísť na Veľký Rozsutec, ale kopce na hlavnom hrebeni som vyšliapal - Veľký Kriváň, Chleb či Stoh. Z celého tohto puťáku sa mi aj tak najviac páčili vodopády v Jánošíkových dierach. Potom sme ešte na deň skočili do Tatier (a niektorí na Risy).

Zhrnul som tri puťáky, na ktorých sme pokorili kopce vyššie ako 1600 m. Ale nášivky sú nepodstatné. Zážitky, príroda, kamaráti, o to na puťákoch ide. Keďže nie je veľa takých podujatí, ak sa nejaké vyskytne, vrelo vám odporúčam zúčastniť sa na ňom - nebudete banovať.

Oznamy

Vianočná nádielka

Uskutoční sa na chate **Kanné 13. – 15. 12. 2013**. Zraz **Jastrabov a Jeleňov** o 14:15, **Bobrov a Medveďov** o 15:15 na **autobusovej stanici**. Cena výpravy je **16,- €**. So sebou si okrem klasického zimného výstroja nezabudnite zobrať **koláče** na vianočný stôl, **darčeky** pre všetkých a **plachtu** na posteľ. Viac info na stránke.

Tešíme sa na Vás, šťastné a veselé!

Posledné upozornenie – zmena zborového bankového účtu

Nadobro sa lúčime s účtom v Slovenskej sporiteľni, ako sme už v septembri avizovali na webstránke. Všetky platby treba smerovať výlučne na náš účet vo **FIO banke, číslo 2700456024 / 8330**.

Tak ešte jeden:

Členské

Prosíme tých, ktorí ešte stále nezaplatili členské za prvý skautský polrok (4,- €/mes.), aby tak urýchlene urobili. Ďakujeme.

Pozor – od januára sa členské zvyšuje na 5,- € mesačne.

Betlehemske svetlo

Nezabudnite ani tohto roku. Týždeň po vianočnej nádielke začíname s roznášaním svetla. Viac na stránke.